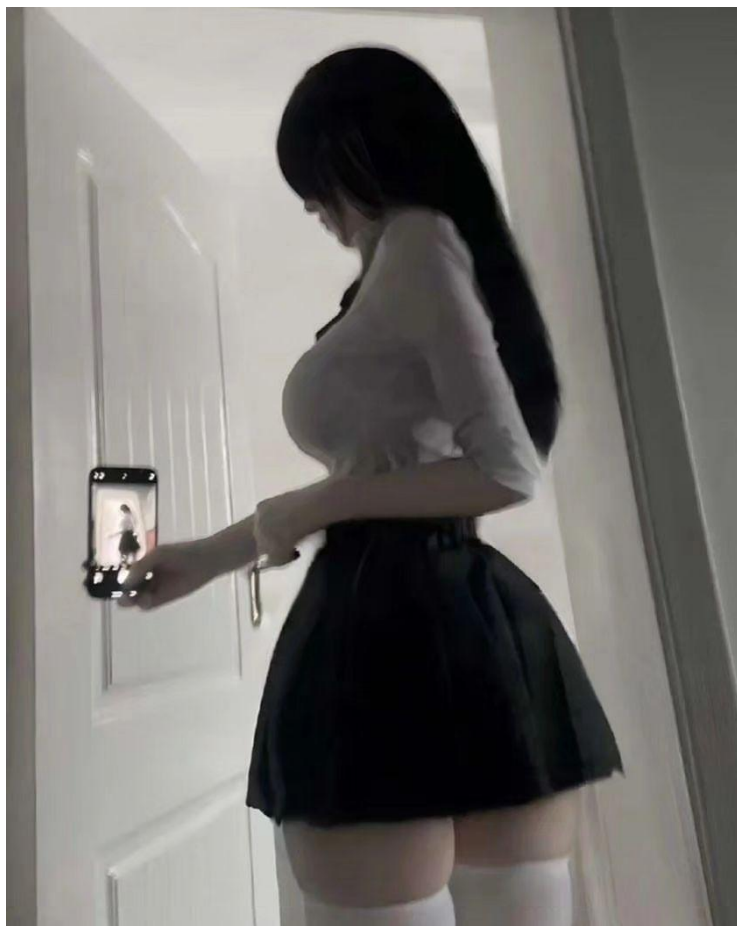

Chap 35: Cúc cu của ông Lý

...Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

Sáng hôm sau, Uyên dậy đi làm, nàng có chút mệt mỏi kèm theo tâm trạng không được tốt... gương mặt xinh xắn cau lại khiến ai nấy nhìn cũng không dám lại gần nhưng họ lại không thể cưỡng được cái khí chất của Uyên mà phải liếc nhìn nàng. Vừa phóng xe ra khỏi cổng đi qua hai khu phố bất chợt Uyên nhìn thấy con Ranger Rover của Như ở phía xa, nghĩ đơn giản con bé đang đi về nhà vì hôm qua ngủ nhà bạn, xe của Uyên ở bên kia đường nên Như không để ý. Bất ngờ thấy chiếc xe dừng lại ở một tán cây khuất cạnh hồ. Uyên cũng dừng xe và bắt gặp lão ăn mày bước xuống xe của Như. Lòng mày lá liễu của Uyên nhú lại... Bao nhiêu câu hỏi hiện lên trong đầu, càng lúc càng thấy con bé này dường như đang dấu mình điều gì đó. Uyên dơ cánh tay trắng hồng của mình lên xem giờ và có chút hoảng hốt vì lúc này cũng đã muộn làm. Uyên liếc nhìn lão ăn mày một cái rồi phóng xe vào dòng người tấp nập.

Vừa đi Uyên vừa cau mày suy nghĩ... Trong đầu nàng hiện lên rất nhiều giả thuyết, nhiều nghi ngờ, nhưng nàng cũng gạt đi vì rất hiểu em gái mình... Nó là một cô bé dịu dàng đáng yêu, và hết sức ngoan ngoãn, không đời nào nó lại đi làm chuyện đồi bại sau lưng chồng mình được.

Nghĩ đến chuyện đó, Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi mặt Uyên lại có chút ửng đỏ xen lẫn tức giận khi nghĩ đến chuyện tối qua khi bị bố chồng xâm phạm cơ thể. Uyên nhắm mắt lại và mở ra rồi thở dài một cái khi nghĩ đến cảm giác đó, cảm giác tử cung mình bị chọc vào, nó sướng tê dại đầu óc. Vậy mà trước đến nay Phi không làm được điều đó... âm đạo nàng lại âm thầm rỉ nước.

Đêm qua nàng đã lên đỉnh với bố chồng mặc dù chỉ là những động chạm rất ít, cũng không mặn nồng tình cảm gì, nhưng nàng đã rất thỏa mãn, có lẽ bởi vì rất lâu rồi nàng chưa làm tình hay sao?... nhưng phần lớn có lẽ là do “thứ đó”... nó to thực sự... nó khiến nàng có rất nhiều cảm giác sung sướng mà trước đến nay nàng chưa được cảm nhận. Uyên trầm ngâm lái xe với gương mặt ửng đỏ, nàng cắn nhẹ đôi môi đỏ của mình... ánh mắt có chút lúng túng xen lẫn tức giận... một cảm giác thật khó tả.

Chiếc xe lăn bánh qua các con phố đông đúc ở Hà Nội, ánh nắng buổi sớm xuyên qua những hàng cây dọc vào cửa kính xe tạo nên những đường thẳng màu vàng đẹp mắt... Uyên lúc này mặc dù có chút tức giận nhưng nàng không thể phủ nhận cơ thể nàng sáng nay tràn đầy sức sống... đã từ rất lâu rồi nàng mới thấy sảng khoái thế này... Có lẽ đây là cảm giác sau khi người ta lên lút thỏa mãn được nhu cầu của mình và biết chắc chắn rằng không ai có thể biết được bí mật đó... Một cảm giác hoàn toàn yên tâm để tiếp tục cuộc sống thường nhật...

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

Một thời gian sau, cuộc sống của gia đình ông Lư lại quay lại guồng quay cũ như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Uyên bận việc, Như bận học. Hai chị em sáng ra khỏi nhà, chiều muộn về nhà ăn cơm xong cũng lên phòng mỗi chị em một góc để học và làm việc. Chỉ duy nhất có hai người cảm thấy khó chịu và ngứa ngáy không thôi... Đó là ông Lư và lão ăn mày. Ông Lư lúc nào cũng cảm thấy khó ở khi nhìn thấy lão ăn mày lang thang quét dọn trong sân nhà mình, nhưng ông lại chẳng làm gì được. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi Còn lão ăn mày cũng xấu hổ khi thường xuyên chạm mặt ông chủ Lư. Ông có cúi chào như một người ở nhưng ông Lư chưa bao giờ đáp lời lão ăn mày. Chỉ duy nhất có hai chị em mỉm cười và chào hỏi lão... nhưng cũng được một hai câu rồi các nàng ấy lên xe và phóng vào dòng người đông đúc trên phố.

Từ cái hôm ở khách sạn trên đường Trần Duy Hưng, lão ăn mày không bao giờ quên được cảm giác đêm hôm đó... Nghĩ lại đến giờ lão cứ ngỡ đó là giấc mơ... Mỗi lần nhìn thấy Như người lão lại nóng hừng hực và tự hỏi tại sao mình lại được làm tình với cô gái trẻ và xinh đẹp cỡ đó chứ... Từ khi biết mùi đời... lão ăn mày lúc nào cũng tơ tưởng đến việc trai gái... Trong đầu lão không lúc nào là không nghĩ đến bộ ngực và bộ mông to của Như.

Mỗi sáng vào một khung giờ nhất định, lão cầm cái ghế nhựa ra ngồi cạnh mấy con siêu xe trong nhà... mục đích chỉ chờ Uyên và Như xuống lấy xe đi làm và nhìn vào mông hay ngực của hai đứa... ông nhìn nhiều đến mức còn biết được mông của Uyên có vẻ cong hơn của Như một chút... Lần nào Uyên mặc quần thì thôi rồi... trông mông đã to lại cong tớn lên... mấy lão xe ô tô ngoài chợ thường hay nói mấy cô gái kiểu này là mấn đề lắm... Nhưng dạo gần đây ông thường xuyên thấy Như đi cùng với Uyên chẳng khác hình với bóng... đôi lúc ông thấy Uyên muộn làm

nhưng con bé vẫn đứng chờ em mình để chờ đi học, hoặc dậy sớm hơn thường ngày để kịp giờ học sớm của con bé... Tại sao lại vậy chứ... ông lão ăn mày chỉ chờ lúc Như đi một mình lão lại đến tí tê chém gió một chút nhưng toàn thấy ánh mắt sắc lạnh của Uyên nên lão không dám.

Từ hôm đó Uyên lúc nào cũng lo lắng cho em mình, sợ con bé Như xa chồng lâu ngày lại sinh hư thì hỏng... nên thế thời gian gần đây nàng thường xuyên theo sát và kèm cặp em mình từ lúc đi học cho đến lúc về nhà... vì nàng cũng là con gái nên nàng rất hiểu... Trông con bé lúc nào cũng vui vẻ cười nói thế kia nhưng chắc chắn nó cũng nhớ chồng và cảm thấy thiếu thốn lắm... ai mà biết được con bé sẽ yếu lòng vào lúc nào, và với ai... tính Như thì Uyên thừa hiểu rồi... thực sự nàng cũng không muốn em mình tiếp xúc với ông lão ăn mày quá nhiều... Vì nàng biết lão ta có con cu to bự... Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi chẳng kém gì ông Lưu... nàng thực sự không muốn em mình đi vào vết xe đổ của bản thân... Uyên chưa bao giờ muốn nghĩ em mình một đại tiểu thư mà phải ngủ với cái lão già ốm nhom đó cả... nhưng từ khi thấy lão lén lút bước từ xe con bé Như xuống thì nàng bắt đầu nghi ngờ và để ý tới... Cái lão khom già đó trông có vẻ lành như cục đất nhưng ai biết được trong đầu lão ta nghĩ gì khi năm lần bảy lượt Uyên bắt gặp lão nhìn vào mông và bướm mình rồi... Nàng thực sự rất lo lắng cho Như nhưng không biết phải dạy bảo con bé ra sao...

Thời gian gần đây Uyên cũng gọi điện cho Phi nhiều hơn, thời gian còn lại nàng vui mình vào công việc, book được rất nhiều hợp đồng du lịch trong và ngoài nước cho công ty. Hai chị em dạo này cũng ít tâm sự với nhau về những vấn đề tế nhị, vì mỗi lần nhắc đến, cả hai người đều có ý né tránh, đơn giản vì sợ buột mồm nói ra điều gì đó. Cuối cùng thì hai chị em thân thiết lại có khoảng cách vì những bí mật động trời...

Một tuần sau... Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Ông Lý đấy hả! khà khà! vào nhà đi! vào đi! –Ông Lưu hồ hởi chạy ra ngoài sân đón ông thông gia đang đứng ngoài cổng.

-Ông thông gia có rảnh không, tôi sang làm phiền ông đây khà khà!!!

-Cháu chào bác ạ! –Thư đứng ngoài cổng cùng bố lễ phép chào ông Lưu.

-Ui dào! ông thông gia cứ khách sáo, tôi có bận trời biển cũng mặc kệ khà khà!!! –Ông Lưu vừa mở cổng vừa nói, mặt tươi cười mời hai bố con ông Lý vào nhà.

-Bố! con chào bố! –Uyên đi từ trong nhà ra, tay cầm chiếc máy hút bụi, lúc này nàng đang mặc một chiếc quần leggings màu đen bó sát vào mông và đùi, đằng trước đeo tạp dề nếu không sẽ nhìn thấy hết phần mu bướm gợi cảm đó.

-Uyên hả con! đang dọn nhà à, con gái bố chăm chỉ quá! –Ông Lý bước vào trong sân, tay cầm một túi hoa quả.

-Bố cứ làm như con lười lắm không bằng ấy. –Uyên bĩu môi mỉm cười.

-A! bố Lý! –Nnhư đang ở gara nghe thấy tiếng bố để liền loẹt xoẹt chiếc dép lê chạy ra sân, bộ ngực to nảy tung tung sau hai lớp áo. Như mặc một bộ quần áo màu hồng ở nhà có nhiều hình thù con vật, tuy là chiếc quần rộng mặc khá thoải mái nhưng phần mông Như vẫn nhô cao lên tròn xoe, nhìn rất gợi dục cùng với đôi chân dài thẳng tưng.

-Như hả con, con đang làm gì đó? –Ông Lý quay sang nhìn cô con gái thứ hai của mình, bất chợt ông nhìn thấy lấp ló ở phía sau chiếc xe ô tô là một ông già cặm cùi ngồi giặt mấy chiếc giẻ lau và liếc nhìn ra ngoài. Thấy ông Lý lão ăn mày đứng dậy hai tay lau lau vào chiếc quần đùi cũ bên dưới và mồm lẩm nhẩm cười, nhưng không biết lão nói gì.

-Con đang dọn nhà bố ạ, bố sao lại sang đây chơi thế này hihi. –Như chạy tới cầm túi hoa quả lên... trông nàng rất vui vẻ khi gặp bố để mình. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Bố nhớ các con quá, không sang thăm được sao? –Ông Lý mỉm cười và vuốt lên đầu Như. Nhưng mắt ông lại liếc về phía lão ăn mày. Như thấy ánh mắt bố nhìn về phía sau, nàng cũng quay lại nhìn và đoán được bố đang thắc mắc về ông lão ăn mày.

-Dạ được chứ ạ! mình vào nhà đi bố hihi –Như khoác vào tay ông Lý và kéo vào nhà.

-Thư! vào nhà đi tiểu công chúa! –Uyên ra khoác vào vai Thư và đẩy vào nhà.

-Ừa ai kia chị Uyên? –Thư chỉ tay về phía lão ăn mày.

-Nhà ông thông gia mới mượn người làm mới hả? –Ông Lý cũng nhìn ra phía ông lão ăn mày cười nói.

-Haizzz... ông vào nhà ngồi uống chén nước, lát tôi kể chuyện cho nghe. –Ông Lưu nhìn về phía lão ăn mày rồi quay sang nhìn Như và Uyên.

Trưa hôm đó, cả nhà vui vẻ quây quần bên nhau nấu cơm, nói chuyện... Tuy thiếu Ninh và Phi nhưng trông mọi người vẫn rất hạnh phúc điều này khiến lão ăn mày có chút tủi thân... Lão thầm ao ước được có một gia đình đẹp thế này... Lúc dọn cơm ông Lưu mang trong tủ ra một chai rượu quý đặt lên bàn.

-Ông Lý biết tôi ngâm chai này bao nhiêu lâu rồi không? –Ông Lưu vừa nhìn vào chai rượu vừa cười.

-Rượu gì đây ông? Lâu rồi tôi không uống rượu đấy. –Ông Lý vờ vờ chiếc cầm chống tay lên bàn.

-Rượu cao hổ đó, hôm nay tôi với ông không say không về khà khà!!! –Ông Lưu ngồi xuống bàn cạnh ông Lý. Thư, Uyên và Như thay nhau dọn đồ ăn ra bàn, một bàn cỗ đầy ắp rượu thịt... kèm theo đó là một chút nhạc giao hưởng du dương vang lên càng khiến tâm trạng của mọi người tốt hơn.

-Chị Uyên! chị không gọi ông giúp việc vào ăn à? –Thư ngây thơ hỏi.

-Không phải gọi đâu cháu, ông ta ăn riêng! –Ông Lưu nhanh mồm nói.

-Trông ông ta có vẻ khá già... độ tuổi không phù hợp để làm giúp việc... –Ông Lý thắc mắc. Ông Lưu không nói gì chỉ cầm chai rượu lên rót vào chén.

-Ông ấy khô lắm bố ạ, nên bọn con xin bố Lưu cho ông ta làm giúp việc để có bữa ăn bữa uống qua ngày... dù gì họ cũng già rồi ý... con cái thì không có... –Uyên thấy vậy liền trả lời thắc mắc của bố để. Nàng hơi cau mày lại khi thấy ánh mắt bố chồng nhìn mình. Từ hôm đó đến giờ Uyên vẫn chưa nói chuyện với ông Lưu dù chỉ là một câu.

-À Vậy cô giúp việc cũ nghỉ rồi hả? –Ông Lý vừa nói vừa ngó nhìn ra cửa gara.

-Không bố ạ, cô ấy vẫn đến làm, nhưng 1 tuần vài buổi thôi! –Uyên giải thích.

-Nào! ông Lý, lâu lắm rồi! tôi với ông uống đi, hôm nay phải say đấy khả khả!!! –Ông Lưu đánh chống lảng nâng ly rượu lên. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Câu chuyện của lão ăn mày nói ít thì không hiểu mà nói nhiều thì lại sợ lộ nên ông Lưu không dám nói chỉ sợ buột miệng thì hỏng... Nếu để ông thông gia biết ông đã làm tình với con gái của ông ấy thì không thể tưởng tượng được chuyện gì sẽ xảy ra.

-Nào! Zô!!! –Cả nhà ngồi ăn uống nói chuyện vui vẻ và không quan tâm đến chủ đề ông lão ăn mày nữa. Tầm 30 phút trôi qua, mặt ông Lưu và ông Lý bắt đầu đỏ lên như gà chọi.

-Ông Lưu này! không biết thằng Phi đã nói cho ông chưa, chuyện tôi xin việc cho một chàng thanh niên đó. –Ông Lý nhìn ông Lưu nói.

-À! Tôi biết! Ui dào! Ông cứ khách sáo, chỉ cần ông nói, dù thế nào tôi cũng giúp đỡ hết mình. –Ông Lưu xua xua tay nói.

-Thằng bé cũng chăm chỉ chịu khó, mà rất hoàn cảnh, nó sắp xuất ngũ nhưng lại không có việc làm.

-Ui dào, tôi đã nói rồi, vấn đề đó, ông không phải lo, tôi nhận, tôi nhận.. Khả Khả!!!! –Ông Lưu vui vẻ nhận lời.

-Đó! Thư cảm ơn bác Lưu đi, sang rót rượu cho bác Lưu đi con. –Ông Lý nhìn Thư. Con bé đang nhai nhóp nhép miếng cam thì phải đứng dậy.

-Thôi! Thôi bắt ép cháu nó làm gì, cháu cứ ngồi đó bác tự rót được khả khả!! –ông Lưu xua tay từ chối nhưng con bé Thư vẫn đi sang cạnh ông. Điều này khiến Uyên cau mày lại, nàng không muốn mấy đứa em mình tiếp xúc quá gần với ông Lưu.

-Tuồng gì chứ rót rượu cháu rót được hihi. –Thư cúi người cầm chai rượu nhẹ nhàng rót vào chén, mùi thơm của thiếu nữ sộc vào mũi ông Lưu làm tim ông đập rộn ràng, con bé đứng khá gần với ông, thậm chí ông Lưu còn nhìn rõ từng sợi tóc và làn da mịn màng của con bé.

-Thư chả mấy trưởng thành, càng lớn càng xinh gái giống các chị khà khà!!! –Ông Lưu cười nói nhìn xuống chén rượu Thư đang rót. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Mà... Cậu thanh niên đó là bạn cháu hả. –Ông Lưu liếc lên nhìn mặt Thư, bất chợt chiếc cúc ở phần ngực Thư đang bị mở ra, ông Lưu bí mật liếc nhìn vào trong thấy áo lót và một phần ngực trắng phau của con bé, máu dê của ông Lưu lại sộc lên, ông liền quay mặt đi vì trước mặt ông là các con dâu và ông thông gia, ông làm gì dám dờ dẫm ở đây... Ngay sau đó ông nhìn thấy ánh mắt cau có của Uyên khiến ông lại càng thấy sợ.

-Dạ, cũng không thanh niên lắm đâu ạ, nhìn anh ấy trẻ nhưng cháu nghĩ anh ấy nhiều tuổi rồi.
–Thư đặt chai rượu xuống và đứng ra đằng sau ông Lưu.

-Cháu yên tâm nhé, vấn đề này bác đã nhận lời rồi, khi nào cậu ta ra khỏi quân ngũ, cứ bảo đến địa chỉ này sẽ có người nhận vào làm! .-Vừa nói ông Lưu vừa lấy trong túi ra một chiếc thẻ của công ty đưa cho Thư.

-Hihi cháu cảm ơn bác Lưu! –Vừa nói Thư vừa cầm chiếc thẻ, tiện tay nàng thò tay ra bóp vai cho ông Lưu để thay cho lời cảm ơn. Thư khá vô tư nàng không hề để ý đến bộ ngực của mình đang khê chạm vào đầu ông Lưu.

-Khà khà!! con bé này, khéo nịnh bác quá... khà khà!!! –Được Thư bóp vai ông Lưu cười sáng khoái.

-Con bé này, quý bác Lý hơn bố rồi... Có bao giờ thấy nó bóp vai cho bố đâu cơ chứ. –Ông Lý cười nói.

-Ai bảo bố thế... con bóp vai cho bố suốt còn gì...- Thư bĩu môi.

-Thư! về đây ngồi cho bố Lưu còn ăn cơm! –Uyên lườm Thư. Từ nãy đến giờ nàng để ý thấy ánh mắt và hành động của ông Lưu, tuy rất bình thường nhưng chỉ có Uyên mới cảm thấy không thích vì có lẽ nàng đã sẵn có định kiến với ông rồi. Nàng không thể để sự vô tư của em mình lại vô tình cho ông bố chồng biến thái này lợi dụng được.

-Vâng! vâng! hihi cháu cảm ơn bác Lưu nha. –Thư cười và chạy về chỗ, con bé hầu như chưa bao giờ dám cãi lời chị Uyên.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Tầm 1 tiếng sau... Ba chị em ra sofa ngồi gọt hoa quả uống nước, còn ông Lý và ông Lưu vẫn ngồi tâm sự lè nhè nói chuyện phiếm, cả hai đều đã rất say. Bỗng có tiếng nôn trong phòng ăn, cả ba chị em nhìn nhau và chạy vào.

-Bố! Trời ạ, nôn hết ra nhà rồi! –Uyên cau mày một tay ôm mũi một tay chỉ vào bãi nôn.

-Bố! hai bố có sao không ạ? –Nhanh chạy đến vỗ vào vai ông Lý bố đẻ của nàng. Ông Lý há hốc mồm nước mũi dàn dụa gục đầu xuống bàn, Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi ông nôn một bãi to tướng ra nền nhà và cả quần áo. Thử thì đứng khoanh tay lắc đầu, một tay bịt mũi tay còn lại để ở bụng. Nàng không hiểu sao thứ nước vừa cay vừa đắng đó mà người lớn lại thích uống đến vậy.

-Bố... ợ!!! bố!!! không say!!!! ợ!!! Chỉ hơi nghẹn tí thôi!! Hề hề...

-Ốt cay quá... ợ!!! Chứ không phải rượu!!! ợ!!! –Hai ông xấu hổ lè nhè giải thích. Từ lượng của hai ông phải nói ngang bằng nhau... nôn thì nôn cùng lúc mới chịu.

-Nhanh! nhanh đưa bố lên phòng đi. –Uyên chỉ vào ông Lý, sau đó nàng bước ra chỗ ông Lưu vỗ bốp bốp vào lưng rồi ngược lên nhìn Thử.

-Giúp chị nào! Sao cứ đứng đực ra thế! –Uyên cau mày lại. Thử thấy vậy liền đi tới.

-Mùi lắm, chị riu bác ấy lên phòng đi, em đang đau tay đây này. –Thử viện cớ.

-Ồ! một mình chị làm sao đưa bố lên phòng được!

-Nhưng...nhưng chị Nhanh riu được bố lên kia. –Thử chỉ ra chỗ Nhanh và ông Lý.

-Mày không thấy bố Lý nhẹ cân hơn bố Lưu hả? Nhẹ ời là nặng!!! – Nghe Uyên nói vậy Thử cau mày nhìn hai ông già, đúng thật bố đẻ của nàng tuy cao nhưng trông gầy gò không béo như ông Lưu, nàng đành miễn cưỡng bước tới đỡ tay bên cạnh cùng chị Uyên.

-Bố cẩn thận, bước từ từ... bị ngã ở đây bố con mình lăn xuống dưới đó. –Nhanh vòng tay qua eo bố đẻ, trông nàng cao không kém gì ông Lý... Vì lâu ngày không gần gũi với bố nên nàng riu ông lên phòng có chút ngại vì đụng chạm cơ thể khá nhiều.

-Bố có say đâu...ợ... con cứ để bố... ợ tự đi...ợ!!! –Ông Lý lè nhè nói, người đi không vững, chân nọ đá chân kia lê lét lên trên tầng.

-Chị Uyên ơi! Em riu bố về phòng em nha. –Nhanh nói với ra đằng sau, Uyên và Thử cũng đang chận vật riu ông Lưu đi đằng sau, hai tay ông Lưu khoác lên hai vai của Thử và Uyên, đầu ông gục xuống dường như ông đã rất say rồi.

-Ừ! Nhớ thay đồ cho bố, ướm hết quần áo rồi... kéo cảm lạnh đó! Rượu với chè, khổ thế chứ!
–Uyên hậm hực.

Nhanh riu ông Lý lên đến phòng, nàng mở cửa ra thở hổn hển vì mệt. Thấy ông lúc này chỉ nấc cụt không nói gì như thể bị ngất lâm sàng rồi, nhưng tay vẫn bám chặt vào người mình.

-Bố! Bố ơi! Bố nằm ở đây nha, lát con tìm quần áo anh Ninh cho bố mặc tạm... ướm hết người rồi đây này! –Nhanh vỗ bốp bốp vào vai ông Lý, thấy ông vẫn bám chặt vào người mình, nàng tiếp tục

cố gắng đẩy ông ngã xuống giường nhưng vô ích, ông Lý cứ lắc lư người qua lại không chịu ngã xuống.

-Bố ơi! Bố!! *bộp bộp* Bố!!! –Như kéo ông Lý lại gần giường, nàng tựa chân vào thành giường dùng điểm tựa để hất ông Lý ra, người ông Lý loạng choạng... Thấy ông sắp ngã xuống giường Như dùng tay đặt vào vai ông Lý và ấn ông bằng hai tay khiến ông ngã thẳng xuống giường. Nhưng lúc này tay ông bám vào eo nàng quá chắc nên vô tình đã kéo theo Như ngã xuống và nằm lên người ông.

- Á!!! Bố!! – Cả hai bố con ngã ra giường... Ông Lý nằm dưới tay vẫn ôm chặt eo con gái mình, Như thì nằm trên giấy giụa... Lúc này Như đang mặc một bộ đồ ngủ khá mỏng, nếu đứng đúng hướng ánh sáng thậm chí có thể nhìn xuyên qua bên kia quần... nên thế sự đụng chạm này khiến cả hai bố con đều cảm nhận rất rõ cơ thể của đối phương.

Lúc này bộ ngực Như ép chặt vào ngực ông Lý, chớ trêu thay bên dưới mu bướm Như đang cạ vào dương vật của bố đẻ mình. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi Mới đầu nàng không cảm nhận thấy gì, nhưng tầm vài giây sau nàng giật mình khi thấy chim bố đẻ bắt đầu to lên nổi cộm trong quần. Bỗng dưng Như thấy tay bố mình càng lúc càng bám chặt hơn, nhưng mắt ông vẫn nhắm nghiền... mùi rượu nồng nặc.

-Bố! Bố ơi! bỏ con raaaa!!! –Nnhư giẫy giữa vùng vằng để thoát ra nhưng tay ông Lý rất khỏe khiến nàng không tài nào thoát ra được. Ngược lại khi Như cố tình thoát ra thì nàng càng di chuyển hông qua lại khiến bướm nàng liên tục ma sát với dương vật ông Lý. Khiến chim ông càng lúc càng cứng hơn.

Như đành phải dùng hai tay đặt lên ngực bố mình và dùng hết sức nhấc người lên sau đó chui xuống dưới... Như rất xấu hổ khi nàng cảm nhận rõ dương vật cứng đờ của bố mình đang trượt qua mu bướm và trượt đến bụng... Cuối cùng sau một lúc cố gắng đầu của Như đã chui qua được bàn tay rắn chắc của ông Lý... Nhưng gương mặt khả ái của nàng lúc này chỉ cách dương vật ông Lý khoảng 10 phân. Như mở to đôi mắt bồ câu khi nhìn thấy chiếc quần vải của ông cộm lên rất cao, cùng với độ cứng vừa cảm nhận nàng biết bố mình đang cứng.

Như thoát ra, mặt nàng đỏ ửng, nàng đứng lên nhìn vào hạ bộ của ông Lý, từ xấu hổ chuyển sang hoang mang, nàng không hiểu tại sao bố để mình lại cứng lên khi ôm mình... ngày xưa hồi nàng còn bé ông ấy có như vậy đâu... Chẳng lẽ bố mình lại có cảm giác với con gái ruột sao... Như khá sốc khi nghĩ đến việc bố có suy nghĩ đồi trụy với mình nhưng ngay sau đó nàng đoán có lẽ do rượu.

-Như ơi! xong chưa, xuống dọn bãi nôn kia... Kinh quá. –Uyên và Thư đang đứng ở ngoài cửa nhìn. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Dạ! dạ!.... vâng.... nhưng...em chưa thay đồ cho bố. –Như giật mình quay lại, nàng có chút luống cuống. Uyên bước vào phòng, nàng cũng đứng hình một lúc khi thấy dưới đũng quần bố mình cộm lên, mặc dù là chiếc quần vải nhưng nó vồng lên rất cao. Uyên cau mày lại liếc sang Như và nhìn lại hạ bộ của ông Lý.

-Có chuyện gì thế Như? Sao vẫn chưa thay đồ cho bố? –Uyên dùng gương mặt lạnh te có chút ửng đỏ hỏi em gái.

-Em... chẳng may em với bố bị ngã ra giường... Bố bị sao ấy... –Như vừa nói vừa liếc nhìn Uyên lo lắng... nàng trông khá lúng túng nhưng cũng không có ý dẫu chuyện này.

-Hmmm... -Uyên thở dài, nàng cũng đã bắt đầu hiểu ra, nhưng nàng không muốn nghi ngờ bố để mình lại cương cứng lên vì con bé Như, dù gì nó cũng là con gái của ông mà... Nhưng... trông thật kỳ cục... đây là lần đầu tiên Uyên thấy bố mình như vậy, thật không đứng đắn chút nào.

-Chị thay đồ cho bố đi, không bố cảm đó... – Thư cũng nhìn vào đó và đỏ mặt.

-Như lấy quần áo Ninh cho chị... Để chị thay cho... –Chẳng biết phải nói sao trong trường hợp này, vì là chị cả nên Uyên đành phải tỏ ra hết sức tự nhiên, coi như không có gì.

-Vâng!.... –Như liền đi ra tủ lấy quần áo và chọn một bộ đồ phong cho bố nằm thoải mái.

Uyên ngồi xuống với gương mặt ửng đỏ và bắt đầu cởi áo cho ông Lý, rồi đến quần. Nàng vút chiếc quần vải có thắt lưng xuống đất kêu *Kenggg!* một cái. Khi lớp quần vải được lột ra ông Lý còn đứng chiếc quần sịp, dương vật ông lại càng vồng cao hơn.

-Thư lấy cho chị ít nước ấm và khăn mặt. –Uyên quay lại nhìn Thư và có chút mỉm cười như thể không nhìn được nữa vậy... Thư cũng ôm miệng cười và lặng lẽ vào phòng vệ sinh bùng ra một gáo nước ấm kèm khăn mặt. Như thấy chị Uyên và cái Thư cười nàng cũng hiểu hai người đó cười gì nhưng Như chỉ mím môi và trông có vẻ khá xấu hổ.

Uyên vắt chiếc khăn mặt và lau khắp người ông Lý, nàng khéo léo tránh tay mình đụng vào dương vật đang cương cứng của bố, chắc hẳn giờ này ông Lý cũng không biết gì vì ông bắt đầu ngáy rồi. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Cả ba chị em im lặng một lúc cùng nhìn theo động tác lau người. Tầm vài phút sau trong căn phòng im lặng chỉ có tiếng vắt nước của Uyên, bỗng ông Lý “khọt” một tiếng và chiếc quần sịp bất ngờ vồng lên rồi hạ xuống khiến ba chị em không thể nhìn cười được nữa... Những tiếng cười khúc khích bắt đầu vang lên và theo đó là cả ba chị em cùng cười phá lên cùng với những gương mặt hơi ửng đỏ.

-Ha ha ha... thôi! Đừng cười nữa... kệ bố đi! –Uyên ôm miệng đỏ mặt nhìn xuống cái ụ quần của bố mình. Vốn là một người chị nghiêm túc nhưng dù gì Uyên cũng mới có 23 tuổi nên không tránh khỏi những lúc tinh nghịch và tò mò kiểu này. Nàng và hai đứa em của mình không có nhiều kỷ niệm và ký ức với bố vì thời gian bố nàng ở nhà rất ít, hầu hết thời gian của ông dành cho công việc nên các con gái ông lúc nào cũng có chút khoảng cách với người bố của mình chứ không thân tình như những bố con nhà khác... Tất cả tình cảm thiêng liêng của gia đình cả ba chị em đều dành cho người mẹ quá cố của mình, còn ông Lý hơi hợm hơn rất nhiều... mặc dù ông ấy là bố đẻ nên thế cả ba chị em mới có những sự tò mò và ánh nhìn như ngày hôm nay.

-Khiếp! Đây chị ơi! To phét đấy nhờ! –Thư cười tủm tỉm nhìn Như.

-Suyt! Chị Uyên mắng cho bây giờ! –Như đưa tay bịt miệng Thư và cười khúc khích.

-Hmm... Có lẽ trong đám đàn ông chỉ có ông Phi là bé nhất thôi! –Uyên thờ dãi và vút chiếc khăn xuống chậu nước kiêu có chút bất mãn... Hai chị em kia thì giật mình khi thấy Uyên hùa theo.

-Ông Ninh nhà em cũng thế! bé tí à... –Như nói rồi liếc vào dương vật bố Lý.

-Á À!! Hai chị chê chim chồng bé nhá! Em về mách các anh cho xem! –Thư làm mặt quỷ con dọa hai chị.

-Này! Mày mà nói ra thì đừng có xin tiền chị nữa! –Uyên mở to mắt dọa Thư.

-Hâm à mà nói Thư! –Như cũng nhú lông mày lại đánh nhẹ vào vai Thư một cái.

-Á À!!! he he... hai người chê chim chồng bé! Eo ơi!! khổ thân hai anh thương các chị thế còn bị chê bé... haha ha ha ha!!! –Thư cười phá lên chỉ tay trêu hai chị.

-Nào!! Không phải vậy! chị không có ý đó!!! –Nhu xấu hổ bịt miệng Thư lại.

-Thôi! Hai đứa trật tự đi cho bố ngủ! –Uyên cau mày.

-Bố ngủ say như chết ấy mà chị! Lần nào say rượu chả thế ý... -Thư cạy tay Nhu và nói.

-Thế đã bao giờ phải lau người như chị chưa? –Uyên cười mỉm liếc nhìn Thư với ánh mắt thăm dò.

-Rồi! em lau đây rồi ý! –Thư ngây thơ.

-Thế... chắc em thấy hết rồi hả? hihi... –Nhu ôm miệng cười híp cả mắt.

-Á à! hai chị bắt em nhá! Thích thì lột ra mà xem! –Thư nói xong quay ra vỗ mông Nhu một cái “tét!”

-Hâm à! –Cả Uyên và Nhu cùng đồng thanh.

-Bố ngủ say mà chị... mấy lần trước em cũng định lột nhưng sợ bỏ xù ra...–Thư là đứa nghịch nhất trong ba chị em, luôn có những ý tưởng táo bạo đến điên rồ.

-Mày bị dở à! –Uyên quay lại lườm Thư nhưng trong ánh mắt có chút xấu hổ, gương mặt xuất hiện chút gượng gạo...

-Eo đừng! bố mà biết bố mắng đấy! –Nhu cũng tò mò nhưng nằng không dám hòa theo em mình.

-Xem xem có dài không thôi mà chị... có sao đâu ngày xưa bố tắm cho chúng mình rồi mà! Còn chưa kể á... sau này bố già nằm liệt giường còn phải cởi hết ra mà lau ấy... –Tự dưng Uyên và Nhu cũng chẳng nói gì thấy con bé nói cũng có lý, dù gì ông ấy cũng là bố mình, hồi nhỏ có tắm cho mấy chị em rồi thì ngại gì... cũng là của bố mình thôi mà.... Nghĩ vậy, hai chị em nhìn nhau mỉm cười... Nụ cười ẩn ý đầy sự tinh nghịch.

-Hay là... -Ba đứa con gái của ông Lý nhìn nhau cười tủm tỉm, chúng đã nghĩ ra cái gì đó rồi... Phải nói ông Lý có ba cô con gái xinh đẹp nhưng nghịch còn hơn quý. Ngày trước khi mẹ cả ba đứa còn sống thì ông Lý thường xuyên ở trong đơn vị một năm về nhà chỉ đếm trên đầu ngón tay nên thế cả ba đứa đều có rất ít ký ức về bố lúc thừa nhỏ, sau đó mẹ các nàng mất ông Lý lại phó mặc cho Uyên trông chừng các em vì đặc điểm công việc. Nên thế cả ba chị em rất ít cảm nhận được tình cảm từ người bố mình nên có những khoảng cách tình cảm nhất định.

Chỉ đến khi về hưu ông Lý mới được gần gũi các con nhiều hơn nhưng lúc đó chúng nó đã lớn và trở thành các thiếu nữ hết rồi. Chính ông Lý cũng không nhận ra thời gian đã trôi nhanh như vậy, ông còn không biết từ khi nào ngực cái Uyên và cái Nhu lại to đến thế, chúng còn có những bộ mông cong trông rất hứng tình nữa. Thực sự là một người bố ông Lý luôn gạt những suy nghĩ đó ra khỏi đầu... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi nhưng ông cũng là một người đàn ông thiếu vợ, sự

thiếu thốn khiến con người ta luôn có những suy nghĩ bốc đồng và không đứng đắn. Vì vậy ông Lý luôn phải đứng giữa hai ranh giới cám dỗ này... kể cả lúc tỉnh hay lúc say.

Cả ba chị em lúc này nghịch bất chấp... các nàng thì thảo to nhỏ xúm lại chỗ ông Lý... Uyên mặc dù là chị cả luôn nghiêm khắc nhất nhưng khi ở cùng nhau thế này nàng lại bị bản tính nghịch ngợm của hai đứa kia lây nhiễm sang mình... Ba chị em hồi hộp nhìn vào ụ quần của ông Lý rồi nhìn nhau... Sau đó con bé Thu mạnh dạn nhắc cặp quần ông Lý và kéo xuống... Con cu dài ngoằng của ông bật tung ra ngoài khiến ba chị em mở to mắt ngạc nhiên... trông nó còn to hơn cả tưởng tượng. Nếu để so sánh có lẽ chỉ nhỏ hơn ông Lưu đôi chút.

-Eo ơi... to khiếp!... -Thu là đứa ôm miệng thốt lên câu nói đầu tiên.

-Ừ to hơn của ông Phi thật... -Sau đó đến Uyên, nàng cũng nhìn chăm chăm vào đó với gương mặt đỏ ửng vì hồi hộp.

-Eo... to thật đấy... -Như cũng nhìn chăm chăm vào đó. Cả ba chị em đứng hình tầm vài giây. Sau đó Uyên chủ động kéo lại quần cho ông Lý sau đó quay ra nhìn hai đứa em của mình.

-Thôi nha! Bậy quá rồi đó! -Uyên đỏ ửng mặt tiếp tục vắt khăn lau người cho ông Lý.

-Thu! Đi ra ngoài đi! -Uyên lườm em gái khi thấy con bé cứ dờ dẩn nhìn chăm chăm vào phần nhạy cảm của bố, tuy nàng có trách nhiệm giáo dục các em, nhưng nàng không thể phủ nhận, chính nàng cũng bất ngờ.

-Dạ! -Thu mím môi lùi lại vài bước.

-Hai đứa đi ra ngoài đi... để chị lau nốt người cho bố rồi chị ra... -Uyên vừa lau vừa nói.

-Sao... bố ngủ rồi mà vẫn to lên thế nhờ... -Như cầm bộ quần áo đã chuẩn bị sẵn mang tới giường cho Uyên... Vừa đi nàng vừa thắc mắc.

-Hmmm... đàn ông mà, chắc do rượu thôi, hai đứa ra ngoài đi... -Uyên chẳng biết phải nói như thế nào cho các em đỡ ngại, mặt nàng đỏ ửng lau xuống phần đùi cho ông Lý.

-Khiếp!... mà Thu! lần nào say rượu bố cũng thế này à? -Như nhìn Thu hỏi.

-O! sao chị lại hỏi em nhờ. -Thu giật mình xua xua tay.

-Mày đó... Bây giờ hay ở nhà với bố... phải theo dõi chăm sóc bố... Bố có tuổi rồi, có thể đây là hiện tượng của một căn bệnh nào thì sao? -Uyên thấy cái Như hỏi cũng có ý đúng, ngủ say kiểu này không thể nào vẫn cứng như vậy được, chả lẽ lại do bệnh...

-Vâng! Em biết rồi! Nhưng... ở nhà bố cũng không uống rượu mấy đâu... thỉnh thoảng thôi, nhưng say thì đi ngủ... ngoài ra em chẳng biết gì đâu! -Thu nhú lông mày lại nói.

-Thôi! Hai đứa ra ngoài trước đi... Mà chị nói ba lần rồi đó! –Uyên vừa thương ông Lý vừa giận ông. Giận vì tại sao lại bỏ bê cả ba chị em vì công việc như thế... Nhưng thương vì nàng nghĩ có lẽ bố đã chịu đựng sự cô đơn khá lâu rồi nên mới cương cứng không kiểm soát được như vậy, cũng giống... ông Lưu bố chồng nàng... Ông Lý từ khi mất vợ không nghĩ đến việc trai gái mà chuyện tâm để ý đến các con mình nhiều hơn.

Nhưng nàng nhớ có một lần, điều này khiến nàng nhớ mãi khi nàng bắt gặp được ánh mắt của ông Lý nhìn vào ngực cái Như, hồi nó học cấp ba, lúc đó ngực nó khá to rồi, mà ở nhà thì nó lại không mặc áo lót bao giờ, nàng đã phải chần chừ thói quen đó của Như rất nhiều. Lúc đó nàng chỉ nghĩ ánh mắt đó là vô tình nhưng đến hôm nay nàng không nghĩ đó còn là vô tình nữa. Nhưng thời điểm này Uyên cũng đã trưởng thành hơn nhiều mặc dù tuổi còn trẻ nhưng nàng luôn có những suy nghĩ hơn người thậm chí khác người. Và nàng cho rằng việc bố đề cương lên vì con gái cũng là phản ứng tự nhiên của đàn ông mà thôi.

-Đi ... Thư! –Như vẫy vẫy bàn tay trắng như ngọc của mình. Hai chị em khoác tay nhau ra bên ngoài. Thư liếc nhìn chị Uyên ân cần lau người cho bố... nàng biết lý do tại sao ông ấy lại cương lên như thế vì một lần nàng đã nhìn thấy dương vật của ông Lý lúc đi thăm đơn vị cũ. lúc đó nó rất dài và to. Trong đầu Thư vẫn đau đáu một câu hỏi... không hiểu sao bố nàng lại có những suy nghĩ đồi bại về mình như vậy, chả lẽ bố lại có cảm hứng với con gái mình sao... như vậy có phải quá bệnh hoạn không...

Như ra ngoài, trước khi đóng cửa nàng lại liếc nhìn bố mình, nàng biết lý do mà ông ấy lại cương cứng như thế... Có lẽ cũng là hiện tượng bình thường của đàn ông thôi, dù gì nàng cũng là một thiếu nữ trưởng thành, khi ngã lên người bố như vậy cũng không tránh khỏi bố nàng có chút phản ứng.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfxfamimi

Tầm 5 phút sau Uyên bước ra khỏi phòng, nàng đi xuống dưới dọn dẹp cùng Như và Thư... Sau đó ba chị em ngồi nói chuyện cả chiều... Màn đêm dần buông xuống lúc này mới thấy ông Lý ôm đầu đi xuống cầu thang... Trông ông có vẻ khá mệt mỗi khi chẳng nói được gì, chỉ đi thẳng xuống bếp uống nước... Cả ba cô con gái của ông cũng không nói gì, chỉ nhìn nhau tủm tỉm cười.

-Thư! Bố con mình về nhà thôi con! Con gọi taxi cho bố! –Ông Lý bước từ trong bếp ra nói, người ông vẫn còn rất nhiều mùi rượu.

-Bố về nha! Hôm nào lại qua chơi với tụi con. –Như mỉm cười. Trông gương mặt khắc khổ nhăn nheo của bố mình cũng khiến Như động lòng thương cảm... nàng chỉ muốn bố mình ở đây luôn để chăm sóc cho ông ý....

-Chào bố Lưu hộ bố!... -Ông Lý mệt mỏi nhìn hai đứa con gái rồi gật đầu một cái và đi ra cửa

-Em về nha! hôm nào rảnh các chị qua nhà chơi đó!! Suyt! –Thư đứng dậy nâng dơ một ngón tay lên miệng “suyt” và mỉm cười... Như và Uyên cũng vậy... cả ba chị em lại tủm tỉm cười và tiễn ông Lý với Như ra cổng.

..... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Vài ngày sau... Trong nhà kho của gia đình ông Lưu... lão ăn mày nằm bên trong vắt chân lên nhau đung đưa ngâm nga vài câu hát bầy bạ trông rất vui vẻ. Lão là một kẻ may mắn nhất hành tinh này khi được hai cô con dâu ông cứu mang từ bấy giờ nên hoàn cảnh của lão quay ngoắt 360 độ trở nên sung sướng hơn bao giờ hết. Lão ăn mày ngậm một cái tằm trong mồm vì vừa dùng xong bữa trưa, bàn chân già nua nhăn nheo đen nhẻm của lão đung đưa lên xuống trông rất phờn đời. Lão nằm nhớ lại trưa nay khi Như đưa cơm cho lão, con bé lúc đó chỉ mặc một chiếc quần đùi hoa màu xanh bó sát khiến bộ mông của nó cong tón lên, bên trên thì mặc áo hai dây, để lộ ra vùng ngực to trắng mịn rung rinh nảy nẩy theo bước chân. Tuy cơ thể nóng bỏng là vậy nhưng vẻ mặt Như nhìn rất dễ thương và hiền hòa dễ gần... Chỉ cần thấy vậy thôi đã khiến lão ăn mày lên cơn nứng rồi... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Lúc nào ông cũng nghĩ đến đêm ở khách sạn... điều đó khiến ông hưng tình gần như cả ngày... chỉ cần nhìn thấy Như là ông lại sờ dái trông rất hăm tãi... Vì bản năng cho ông biết nếu làm được một lần thì kiểu gì cũng có lần thứ hai... Nhưng khổ nỗi thời gian này trong nhà đều có cả ông Lưu lẫn Uyên ở nhà, khi không thì lại chỉ có ông và ông Lưu khó tính... Chẳng có lấy một chút cơ hội nào gần gũi với con bé Như cả.

Ngay đến trưa nay nhìn vào mông bướm con bé Như khiến ông lão cứng lên rất nhanh và cũng có ý đòi hỏi xin xỏ nhưng con bé chỉ cười nhẹ rồi đập đập vào chim ông rồi nói ông hãy nhịn đi... Sau đó chạy tót lên nhà khiến ông tiếc hùi hụi...

Đã một thời gian khá dài trôi qua từ lần đầu tiên lão ăn mày được “mất trinh” tại khách sạn trên đường Trần Duy Hưng. Lão không bao giờ quên cảm giác sướng như chết đi sống lại của ngày hôm đó. Ngày nào lão cũng nghĩ đến cơ thể tuyệt vời của Như... Hễ nhìn thấy con bé lão lại mừng tượng đến cơ thể trần truồng đó, đôi chân dài và cặp đùi mịn màng của Như khiến lão không khỏi hưng phấn... Lão muốn vồ vào đôi chân ấy để mút từng ngón chân của con bé nhưng giờ điều đó thật quá xa vời... vì lão chẳng hề có cơ hội tiếp cận Như. Lão ăn mày vắt một tay trên trán gặm chiếc tằm trong mồm bã ra, lão đang suy nghĩ nên làm thế nào để dụ dỗ Như lần nữa đây.

-Cộc! cộc! cộc!... -Lão ăn mày giật mình khi có tiếng gõ cửa, chắc chắn là Như rồi... lão nở mũi phấn khởi bật dậy hớn hờ ra mở cửa.

-O! Cô...cô Uyên... -Lão ăn mày giật thót tim, đứng hình khi người đứng ngoài cửa không phải Như mà là Uyên.

-Sao ông lại giật mình? Trên mặt cháu dính gì à? –Uyên đứng ngoài cửa, tay nàng xách một chiếc túi.

-Không! không... tại... tại tôi tưởng cô Như. –Lão ăn mày ngó nghiêng như đang tìm kiếm Như, trông lão rất lúng túng, vì bình thường chỉ có Như hay vào đưa đồ ăn cho ông, Uyên rất ít khi đến nên làm ông có phần chột dạ vì vừa nghĩ bậy nghĩ bạ đến em gái của Uyên.

-Cháu có ít bánh, ông có ăn không? –vừa nói Uyên vừa lấy trong túi ra chiếc bánh căn *rộp* một miếng... Rồi đưa cho ông lão cả chiếc túi.

-Cảm ơn cô Uyên... tôi có! Cho tôi xin vài miếng... -Lão ăn mày đưa bàn tay run rẩy của mình đến và nắm chặt chiếc túi... Gì chứ đồ ăn thì lão không bao giờ chê. Nhưng bây giờ lão mới để ý và liếc xuống... Lúc này Uyên đang mặc chiếc quần đùi và áo ba lỗ trông khá giống với bộ của Như... Chỉ khác màu sắc... Trông hai chị em thật giống nhau kể cả về nét mặt cho đến cơ thể... Chỉ có điều Như cao hơn Uyên một chút. Mặc dù vậy cơ thể Uyên cũng thuộc hàng cực phẩm không hề thua kém em mình chút nào... Lão ăn mày không kìm nén được thói dâm dê của mình mà liếc xuống đùi và mu bướm của Uyên ngay khi con bé đang đứng trước mặt ông. Có lẽ vì ông có đôi lông mày vừa rậm vừa dài vừa cứng chằng khác gì lông nhím cả, những thứ ấy đang che đi đôi mắt không mấy lịch sự của ông lão.

-Ông nhìn gì đó... người cháu bị dính bẩn à? –Uyên thấy lão ăn mày dờ dẩn liền hỏi, sau đó nàng liếc xuống phía dưới đùi và có chút xấu hổ... Nàng nhúu lông mày lại và cầm vào chiếc quần đùi kéo nhẹ xuống cho phần mu đỡ hiện lên.

-Không!...không!... không có gì... Tôi... cảm ơn cô nhiều. –Lão ăn mày giật mình cúi gằm mặt xuống không dám nhìn lên, hai tay cầm túi bánh chấp ở dái. Tuy vậy lỗ mũi lão vẫn héch lên khi ngửi thấy mùi hương của Uyên đang xâm chiếm căn phòng nhỏ của lão. Uyên cau mày lại đứng nhìn lão ăn mày tầm vài giây khi cảm thấy ông lão này bản chất thực sự có chút nghi ngờ... Con bé Như thì thường xuyên lui tới đây... liệu những điều nàng phỏng đoán không chỉ là giả thuyết?

Lúc này trông Uyên cao hơn lão ăn mày cả cái đầu, trông lão cúi mặt xuống mà cũng chỉ đến ngực của nàng... Thực sự Uyên là một mỹ nhân hiếm có trong xã hội mới này. Một cô gái xinh đẹp có cá tính mạnh mẽ và quyết đoán.. không dễ gì bị lung lay trước những cám dỗ đời thường. Uyên khoanh tay lại khiến ngực nàng bị nâng lên... Trông dáng vẻ đáng sợ và đôi mắt sắc lạnh của Uyên đang nhìn xuống lão ăn mày khiến lão cảm giác như bị một uy áp lấn át tâm trí của bản thân vậy, lão không dám ngẩng đầu lên dù chỉ một chút.

-Hmm... Thôi cháu lên nhà đây! –Uyên quay người liếc mắt một cái và đi lên nhà, ánh mắt sắc sảo đó của nàng không biết hàm chứa điều gì... Uyên là người tinh tế... chưa chắc lý do nàng xuống đây chỉ để đưa bánh cho ông lão.

Lúc này lão ăn mày mới dám ngẩng đầu lên và liếc nhìn bộ móng tròn trịa cùng đôi chân thon dài trắng trẻo của Uyên khi nàng bước lên thềm nhà... Chứng nào tật nấy... lão nuốt nước bọt một cái và vờ dái mình... Tuy lão không dám nhìn Uyên chăm chăm giống Như, vì con bé Uyên đánh đá và thẳng thắn quá... điều này khiến lão cảm thấy sợ Uyên hơn Như rất nhiều.

Lão ăn mày là một kẻ rất biến thái, sau khi Uyên đi lên nhà... lão mới bắt đầu đưa chiếc túi lên mũi... lão hít phần túi nơi tay Uyên vừa cầm và nhắm mắt lại trông mặt lão rất sáng khoái khi ngửi thấy mùi hương thoang thoang ở đó khiến lão phê ngất. Lão đóng cửa lại và leo lên giường ngồi, lúc đó lão mới nhận ra chiếc quần của lão lòi một cục to tướng, dương vật lão cương lên lúc nào không hay... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi lúc này lão mới nhận ra con cu của lão thực sự khó kiểm soát. Lão tóm vào dương vật mình lằm nhằm điều gì đó, lão bẻ sang trái sang phải như muốn nó bé lại nhưng không được... lão đành ngồi ăn bánh với cái dương vật cứng như đá... Bỗng lão có chút sợ hãi khi nghĩ có lẽ con bé Uyên nhìn thấy rồi... Nhưng... trông con bé “ngon” như vậy, không biết bên trong người nó thế nào... lão ăn mày nắm chim mình vê đi vê lại và tưởng tượng đến cơ thể của Uyên.

-Cộc! cộc! cộc!... –Tầm 10 phút sau lại có tiếng gõ cửa, lão ăn mày giật mình đứng dậy... sao hôm nay bị giật mình nhiều quá... ngày nào cũng thế này chắc chết yếu mất.

-Cô Như! –Lão ăn mày vui mừng ra mặt khi đứng ngoài cửa là nữ thần của lão.

-Ông đang làm gì đó! Hihi! Cháu có chút quần áo cũ không mặc của anh Ninh, ông xem có vừa không ạ. –Như đứng bên ngoài cầm trên tay vài bộ quần áo. Nàng nói xong bước vào luôn chứ không giữ ý như Uyên, có lẽ nàng quá quen với lão ăn mày rồi.

-Cảm ơn cô! Cô đối xử tốt với tôi quá... Tôi chẳng có gì báo đáp lại... Tôi... –Lão ăn mày ngồi xuống giường ôm chặt mấy bộ quần áo không khỏi cảm kích...

-Có gì đâu ạ... Hi hi... Là mấy bộ quần áo anh ấy không dùng nữa nên cháu mang xuống cho ông... không anh Ninh cũng để làm từ thiện thôi ạ. –Như ôm miệng cười títt mắt. Nàng bật điện trong phòng và ngồi xuống thành giường cùng ông lão... Lúc này nàng mới thấy đũng quần ông lão đang vồng lên, chắc hẳn ông ấy vừa nghĩ gì bậy bạ... Biết vậy nhưng Như cũng quen rồi nên nàng vẫn tỏ ra tự nhiên như không nhìn thấy.

-Đẹp quá... Cả đời tôi chưa có bộ quần áo nào tử tế. –Lão ăn mày cầm vài chiếc áo dơ lên ngắm.

-Hihi... ông mặc thử xem có vừa không ạ! –Như đưa tay ra lấy lại vài bộ quần áo lão đang để dưới đùi và vô tình chạm vào dương vật của lão. Như liền rút tay lại. Nàng mím môi nhìn lão ăn mày vẻ mặt của nàng có chút buồn cười như không có gì để nói nữa vậy.

-Hề hề... Tôi... tôi xin lỗi, nó cứ như vậy từ trưa... –Lão cầm vào dương vật và cố gồng bẻ sang một bên cho đỡ nhô lên.

-Hmmm... Ông mặc thử đồ cháu xem có vừa không nào. –Như thở dài và chọn ra chiếc nhỏ nhất cho lão mặc. Lão ăn mày gãi đầu cười ngại... một lão già như lão đúng không có chút lòng tự trọng nào khi ở cạnh Như hay Uyên. Lão ăn mày đứng lên cong mông ra đằng sau để khiến chiếc quần trông có vẻ nhỏ hơn, trông lão lúc này rất buồn cười. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Ông cứ đứng thẳng người lên... ông như vậy sao mặc được đồ ạ... –Như buồn cười quá đành phải nói cho ông lão đỡ ngại. Sau đó Như nhìn xuống ngực mình cũng thấy hơi hờ ngực thật, nàng lấy hai tay cầm vào dây áo sộc lên.

Lão ăn mày rụt rè tụt chiếc quần đùi xuống dưới chân, nhưng nghĩ kỹ thì lão và Như đã nhìn thấy cơ thể của nhau rồi thì việc gì lão phải ngại... Nghĩ vậy lão nẩy ra ý tưởng dụ dỗ con bé Như thì vừa hay. Lão đứng thẳng người tụt phăng chiếc quần đùi của mình xuống... dương vật to tướng bật tung ra khỏi quần, bật lên bật xuống như cái cầu nhảy... to dài gân guốc. Như liếc vào đó và nhìn lão thay đồ cũng thấy trong người nóng rực. Từ hôm phát sinh quan hệ với lão đến giờ cũng khá lâu rồi... trước đó nàng phải tập chung cho ôn thi, và hôm qua nàng đã thi xong môn cuối cùng... Tâm trạng của Như lúc này cực kỳ thoải mái vì điểm nàng liên tiếp đứng đầu lớp. Phải chăng bây giờ nàng đã thoải mái tư tưởng nên bắt đầu suy nghĩ đến những chuyện đó?...

-Ông cứ to lên như vậy ảnh hưởng đến sức khỏe lắm đó... –Như vừa nói vừa ngồi chọn vài chiếc áo sắp xếp gọn lại để lão dễ dàng thử từng cái một. Nàng đúng là một cô gái tốt bụng hiếm có... đối xử tốt với ông lão ăn mày và luôn lo lắng cho sức khỏe của lão cứ như ông nội của mình.

-Tôi... không chủ động được... cô Như thông cảm cho tôi... vì nó cứ to lên như vậy suốt... tôi không biết phải làm sao... - Lão ăn mày cầm chiếc quần bỏ lên xỏ vào, lão kéo đến phần mông thì chim của lão bị mắc lại ở đoạn khóa quần nên không kéo lên được. Lão đành thả một tay ra để ép dương vật mình lại thì quần lại tụt xuống, nhắc quần lên thì chim lại bung dài ngoằng ra, loay hoay mãi thì bỗng Như ngồi dịch lại gần với gương mặt ngại ngùng ửng đỏ, nàng chủ động cầm hai cạp quần giúp lão.

-Ông kéo khóa lên đi... -Như nói nhỏ và nhìn vào cây hàng to khủng khiếp của ông lão trước mặt... Bỗng nàng lại nghĩ đến cảm giác đêm hôm đó thực sự rất sợ hãi... chưa bao giờ nàng nghĩ làm tình lại có cảm giác sợ hãi đến mức đó... lúc này âm đạo nàng bắt đầu rỉ nước... hơi thở dồn dập hơn khi ở gần dương vật lão.

Thấy Như chủ động giúp mình tay lão ăn mày run run kéo chiếc khóa quần lên, mùi thơm của Như thoang thoảng vờn quanh mũi lão, điều này chỉ khiến dương vật lão càng thêm cứng hơn. Sau khi ông lão kéo hết khóa và đóng cúc... Chiếc quần của chồng nàng trông vẫn quá rộng và dài so với lão, chỉ duy nhất phần đũng phồng lên vì chim của ông lão nên trông rất hài hước. Điều đó khiến Lão ăn mày và Như nhìn nhau cười phá lên.

-Không vừa!!! khặc! khặc! khặc! Chiếc quần to quá, người tôi lại bé quá cô Như à! khặc! khặc! khặc! -Lão ăn mày cười to với chất giọng khàn đặc của một ông già... Lão dùng hai ngón tay cầm vào cạp quần và kéo ra để hở một đoạn to đùng... Phần hông không vừa, bên dưới thì ống quần lòi xộc chạm đất.

-Hihi... vậy ông thử áo đi, đó là chiếc quần bé nhất rồi đó ạ! -Như ôm miệng mỉm cười mặt đỏ ửng. Việc nàng nhìn thấy dương vật lão ăn mày như vậy mà không có phản ứng ngại như những lần trước thì điều đó chứng tỏ Như và ông lão coi đó là điều tự nhiên rồi... một sự tự nhiên bất thường... Đến những người chồng khi lột quần ra mà vợ thấy chim chồng mình cứng thì đồng nghĩa với việc người vợ phải có trách nhiệm khiến chồng thoải mái để “hạ hỏa” con hứng đó cho chồng...

Nhưng đối với lão ăn mày lại khác... Như coi đó là điều hiển nhiên... vì đơn giản đó không phải trách nhiệm của nàng... Telegram tác giả: tieuthuyetffafamimi Mặc dù có hơi xấu hổ nhưng nàng vẫn mặc kệ vì ông ấy thường xuyên như vậy... Chỉ khác một điều nếu như lúc đó nàng cảm thấy hưng phấn thì đó lại là một chuyện hoàn toàn khác... vì mỗi lần nhìn vào đó Như luôn cảm thấy có cảm giác vì trông nó dửng mãnh đến kinh ngạc, nó có thể lâm trận bất kể thời gian nào trong ngày... Lão ăn mày cười đỏ ỏn cả hai gò má với cái quần chẳng vừa chút nào... Lão tụt quần xuống để thay đồ khác khiến dương vật lão lại bật ra cứng đờ như cục thép trước mặt Như... Ông lão liền cầm một chiếc áo phông lên để chuẩn bị thử thì bỗng nghe bên ngoài có tiếng dép loẹt quẹt... Cả hai đều giật mình vì kiểu đi đó là của Uyên.

-Như ơi! Mày có ở trong đó không? có thấy cái túi LV đỏ của chị ở đâu không? -Uyên đi từ sân vào gara rất nhanh, cửa phòng thì không đóng vì lúc này là buổi trưa nên Như tưởng mọi người đã đi ngủ hết.

-Này! Có thấy.... -Uyên đứng bên ngoài cửa mắt mở to và cau mày lại khi thấy lão ăn mày đang đứng trước mặt em gái mình... lão đang cời tròng với một con cu to dài cứng tướng lên trông như một cánh tay mọc ra từ hạ bộ. Trông thật khủng khiếp, nó còn to hơn cả của bố Lư.

-Á!!!! Cái gì vậy? Như!!!! Mày làm gì trong này???? HẢ???? -Uyên hoảng hốt khi nhìn thấy dương vật của lão ăn mày. Cái Như thì ngồi trên giường với dây áo hơi trễ xuống càng làm nàng thấy tức giận... Uyên chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra, nàng mở to mắt nhìn cả hai người với bộ dạng rất dễ gây hiểu lầm.

-Chị Uyên! Em... em... mang đồ cho ông thử thôi mà chị... -Như giật mình đứng phắt dậy cầm cái áo ném vào hạ bộ ông lão khiến chiếc áo có chữ “hello” của Ninh treo lủng lẳng trên dương vật ông lão... thật trông phát khiếp với cái kích thước đó. Lão ăn mày lúc này mới định thần lại và nhảy tốt lên giường trùm chăn sợ hãi.

-Thật không??? -Uyên cau mày.... Nhưng nàng không muốn làm to chuyện vì còn có ông Lư, nên nàng nhẹ giọng xuống... Sau cùng nàng vẫn muốn giữ thể diện cho em mình, chỉ là mới đầu bước vào nàng bị sốc nên quá bất ngờ.

-Thật mà chị!... Ông đang thay quần thì chị bước vào đó... -Như nhú mày lại mím môi giải thích... Nhìn thấy chị khiến Như giật mình sợ hãi... gương mặt trở nên lúng túng khó giải thích.

-Hmmm... -Uyên thờ dài và vuốt ngược bộ tóc dài ra đằng sau nhìn đứa em xinh đẹp của mình lấm lét sợ mà thấy thương, có lẽ do nàng đã hơi to tiếng.

-Ông ơi đừng ngại nhé... Cháu xin lỗi đã đi vào mà không báo trước. -Uyên thấy lão ăn mày sợ hãi giật bắn mình nhảy tốt lên giường cũng khiến nàng vừa thương vừa buồn cười.

-Tôi... tôi xin lỗi hai cô... -Lão ăn mày nói vọng ra từ trong chăn.

-Ông mặc đồ lại đi, chúng cháu đi ra ngoài nhé. - Trong trường hợp này, đây có lẽ là cách giải quyết tốt nhất rồi... Uyên vừa nói vừa nắm vào tay Như kéo ra ngoài, cái nắm của chị khá chặt khiến Như biết mình sắp bị chất vấn... chỉ biết lẻo đẻo đi theo.

-Như! Mày nói ngay, mày với ông ấy làm gì trong đấy. -Uyên kéo Như lên phòng để em mình ngồi xuống giường... còn nàng đứng cạnh đó khoanh tay hỏi Như với thái độ nghiêm túc.

-Em không làm gì cả... Chị không tin em... -Như nhú mày xị mặt xuống... nhưng nàng không dám nhìn vào ánh mắt của Uyên, ánh mắt sắc sảo như đã đoán biết được trước mọi thứ vậy.

-Không làm gì? Thật không? Vậy mày giải thích sao chim lão cứng to tướng lên như thế? HẢ?

-Em... Em không biết... lúc em mang quần áo vào cho ông ấy... Thì ông ấy đã như vậy rồi.

-Như rơm rớm nước mắt, giọng nói run rẩy... Nàng rất sợ chị vì bị bắt ở hoàn cảnh như vậy khiến nàng cũng chẳng biết phải giải thích thế nào. Còn Uyên thì tức giận vì sợ em mình bị lợi dụng chứ không có ý nào khác.

-Hmmm... Ông Ninh đi công tác xa nhà, nếu để bố biết được thì mày biết phải giải thích thế nào với ông ấy đây? Còn cả ông Ninh nữa... có người chồng nào đồng ý cho vợ qua lại với một lão già có cái chim to chẳng khác gì quả dưa chuột khổng lồ thế không? –Uyên nhẹ giọng xuống vì sợ có người đứng ngoài sẽ nghe thấy... Nàng có chút gượng mồm vì bản thân nàng cũng có bí mật riêng với ông bố chồng nên cũng không dám máng em mình quá nhiều vì điều đó... Chỉ là nàng hơi sốc vì nhờ đâu giả thuyết của mình lại đúng với thực tế thì chết dở...

-Em xin lỗi... -Giọng nói của Như run run, những giọt nước mắt đã chảy xuống má của nàng.

-Cái con này... Chị mới nói có vài câu đã khóc, có phải chị bảo mày làm gì đâu... Chị chỉ sợ mày bị lợi dụng thôi! Trời ạ! nín đi!!! –Uyên rất thương em, lần nào thấy Như khóc nàng cũng bỏ qua, vì nàng rất hiểu em mình... Nó rất ngoan và tốt bụng, chẳng qua vì thương em nên Uyên mới khắt khe như vậy.

-Sụt sịt... -Như không nói gì chỉ mếu rồi lấy ngón tay lau nước mắt.

-Chị em mình đến làm dâu nhà người ta... Đã xin người ta cho ông lão ăn mày vào ở. Bây giờ bố Lưu mà nhìn thấy cảnh đó thì biết giải thích thế nào Như? –Uyên ngồi xuống cạnh giường và giải thích cho em mình hiểu.

-Sụt sịt!... -Ánh mắt Như đỏ hoe nhìn xuống đất. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Nín đi... Từ giờ có việc gì... Bất kể việc gì hãy nói cho chị... Chị không trách đâu... Kể cả... những chuyện... tế nhị khó nói... chị em mình làm dâu ở nhà người ta... phải biết đùm bọc nhau mà sống... đừng giữ bí mật gì với chị... phải nói... nhớ chưa? –Uyên vòng tay sang ôm Như... Nàng nói bóng nói gió để gợi ý cho Như hiểu... Vì nàng cảm giác em mình có dấu một số chuyện gì đó... nên Uyên phải dùng đòn tâm lý để con bé dốc bầu tâm sự với mình lỡ sau này có bị sao nàng còn có cách giúp em mình được chứ không con bé này tỏ lăm...

-Sụt sịt... Vâng em biết rồi!!! –Như dụi mắt.

-Thế có thấy cái túi LV màu đỏ của chị ở đâu không?–Uyên đứng dậy mở tủ quần áo để tìm, nàng cố gắng đánh trống lảng cho cái Như đỡ xấu hổ. Uyên lúc nào cũng sợ các em mình thiệt thòi nên mới hay tức giận dạy dỗ chúng... Tuy vật chất không thiếu gì nhưng tình cảm lại là thứ các em nàng cần nhất... nên dù có chuyện gì xảy ra Uyên luôn đứng về phía các em mình.

-Cái túi của chị em không thấy đâu, chị có cho ai mượn không? -Như ngồi thu lu lên giường nhìn chị, nàng cảm thấy khá may mắn khi chị mình không hỏi thêm điều gì... Cuối cùng thì chị nàng cũng là người hết sức tâm lý. Nếu không tra hỏi đến cùng nàng sẽ không biết phải nói sao.

-Mà lần sau có gì thì nhớ đóng cửa vào! Nhớ chưa? Ăn mặc cho cẩn thận vào... lão ấy là cũng dè dặt lắm đó! Khiếp người gì mà chim to khiếp cứ như cái chim ngựa... –Uyên vừa lục tủ vừa nói.

-Vâng!... Em nhớ rồi ạ... -Nher mỉm cười vì câu nói hài hước của chị... Tự nhiên nàng thấy hình như chị mình đoán được điều gì rồi nhưng không nói chỉ dặn dò những điều như vậy... liệu sau này nàng có nên tâm sự với chị chuyện đó không?...

... Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

Xế chiều, ông Lưu ngồi chơi cờ ngoài sân. Uyên trên phòng làm việc... Như không biết làm gì, nàng loay quanh luẩn quẩn trong nhà, đi ra đi vào... Cuối cùng nàng cũng bèn mải tới gara và ngó vào phòng xem ông lão làm gì mà không thấy ra ngoài... cửa thì đóng chặt... Như giật mình khi thấy lão ăn mày nằm trên giường trông có vẻ khá khó chịu, mặt ông nhăn nhúm lại. Dương vật ông lão vẫn chìa lên trời không có dấu hiệu hạ nhiệt. Một tay lão đưa xuống vuốt nhẹ nhàng, vuốt qua vuốt lại chứ không sóc lộ, vuốt xong ông nắm chặt dương vật mình rồi lại nhả ra. Như đứng bên ngoài ngó vào trong không cần thận đá vào hộp sơn cũ cạnh đó nghe *loảng xoảng*.

-Ai... Ai ở ngoài vậy? – Lão ăn mày bật dậy, nhanh tay kéo chiếc quần đùi lên và đi ra cửa.

-Cháu... -Nher nói thầm vào khe cửa. Lão ăn mày nghe thấy giọng Như liền mở cửa.

-Cô Như... -Lão ăn mày ngó trái ngó phải xem có ai ở ngoài không. Lúc này Như đã thay bộ đồ khác... nàng đang mặc một bộ quần áo vải lụa dài đến mắt cá chân khi buổi trưa mới bị chị giáo huấn...

-Cháu xin lỗi... ông đang ngủ ạ... –Nher nói thầm vì sợ bố Lưu nghe thấy, mặc dù ông ấy ngồi cách gara rất xa...

-Tôi không có ngủ... Cô... không sợ cô Uyên nhìn thấy hả... -Lão lẩm nhẩm ngó ngang ngó dọc như một tên trộm.

-Dạ không... Chị Uyên có cảm đoán gì đâu ạ... –Nher mỉm cười khi thấy ông lão trông có vẻ rất sợ chị Uyên.

-Nhưng... cô hay xuống phòng tôi như vậy cũng không hay... tôi xin lỗi nhưng tôi sợ mọi người sẽ hiểu lầm... –Lão ăn mày cúi xuống nói.

-Vậy ai sẽ đưa com xuống cho ông? Hihi–Nher ôm miệng cười. Nàng chấp hai tay đằng trước và bước vào phòng lão.

-Cô Như... -Lão ăn mày nhìn theo dáng Như sợ hãi... chưa gì con bé đã vào giường ngồi vắt chân... thật cứng đầu... mới hồi trưa ông bị Uyên bắt gặp đã sợ gần chết rồi... lúc này chim lão vẫn đang cứng thế này mà ông Lưu thấy được thì chắc ông bị ném ra ngoài mất.

-Ông yên tâm, mọi người không để ý đâu ạ... Cháu lang thang trong nhà cả chiều, chán lắm, chẳng có gì chơi... –Nher chống tay xuống giường ngửa mặt lên trần nhà, từ cổ nàng xuống dưới khe áo là làn da trắng mịn màng... Lão ăn mày mở to mắt nhìn rồi từ từ đóng cửa phòng.

-Cô... không đi chơi với bạn? –Lão ăn mày lăm lét hỏi.

-Bạn cháu? Hihi... Cháu ít bạn lắm... Với lại cháu cũng không muốn ra ngoài mấy, trời nắng lắm... –Như cúi đầu xuống nhìn lão ăn mày, nàng bắt gặp được ánh mắt của lão đang nhìn vào ngực mình, Như ngồi khoanh chân lên giường và sóc lại chiếc áo.

-Khà khà... -Lão ăn mày chỉ cười. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Ủa ông sao vậy? sao cứ đứng ôm cái đó thế... –Thấy lão ăn mày đứng ngồi không yên, nàng liền hỏi.

-Từ trưa đến giờ... cái của tôi không nhỏ đi... tôi hơi nhức một chút. –Lão ăn mày nhăn nhó.

-Trời ạ... ông có tuổi rồi đó, sao cái đó không chịu xuống vậy ạ? Ông cẩn thận có bệnh nha!
–Như nhìn vào bộ hạ ông lão có chút lo lắng.

-Tôi xin lỗi... tôi không biết nữa... cứ hể... nhìn thấy cô Như... tôi lại bị như vậy... tôi xin lỗi...
-Lão ăn mày vừa liếc nhìn Như vừa nói ánh mắt có phần giảo hoạt.

-Haizzz.... –Như ngồi khoanh tay lại thờ dài nhìn lão ăn mày. Căn phòng bỗng trở nên im lặng.

-Lần sau như vậy... Ông cứ tự sướng cho đỡ đau... ở trong nhà kho này an toàn lắm ạ... không ai nhìn thấy đâu nên ông đừng ngại hihi... –Như ôm miệng cười mặt ửng hồng. Có lẽ ông lão sợ ông Lưu hoặc Uyên bắt được nên không dám thủ dâm... không thể thoải mái như ở ngoài đường được.

-Tôi thử rồi... nhưng tôi sợ ông Lưu và... cô Uyên... với lại tôi cảm thấy hơi chán... –Lão ăn mày nói trông vẻ mặt thật biết đòi hỏi.

-Vậy... ông cứ để nó như vậy mãi sao? Ông sẽ rất khó chịu đó! –Như biết ngay ông lão sợ người trong nhà mà... thật là đáng thương.

- Hay... Cô... cho tôi sờ vào chỗ đó một cái... –Lão ăn mày gãi đầu gãi tai liếc nhìn Như.

-Sờ vào đâu ạ? –Như có chút bất ngờ khi nhận được yêu cầu đòi hỏi hơi quá của ông lão khiến nàng đứng hình một chút.

-Sờ vào đó ông có hết chán không? –Như vắt hai chân lại, trông nàng có nét xấu hổ hiện lên gương mặt xinh xắn của mình.

-Sờ vào cái bướm... -Lão ăn mày học ít nên lão ăn nói rất thô tục nhưng được cái thẳng thắn.

-Eo... ông ý... -Như nhú lông mày lại vì câu nói đầy bổ bã của ông lão.

-Tôi xin lỗi... tôi chỉ muốn cảm nhận lại... lần nào tôi cũng nghĩ đến thứ đó... nó khiến tôi thấy sướng... -Lão ăn mày thờ hờn hờn và nhìn chằm chằm vào Như.

-Nhưng ai bắt được thì sao ạ? Chị cháu ghê gớm lắm... -Nhu vừa nói xong thì bỗng bên ngoài có tiếng dép loẹt xoẹt, Nhu giật mình bước xuống giường.

-Thiên thể... Vừa nói xong thì xuất hiện... -Nhu đập tay vào ngực mặt có chút hốt hoảng... nàng ngó ra ngoài khe cửa nhưng lại thấy Uyên vừa đi lướt qua gara.

-Cô Nhu... cho tôi sờ một cái thôi... -Lão ăn mày biết Uyên bên ngoài nhưng lão vẫn đòi hỏi có lẽ lão chỉ muốn sờ nhanh một cái. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Hmm... ông nhanh lên... cháu còn phải ra ngoài... hình như “sát thủ” đang đi tìm cháu... sờ một cái thôi đó... -Nhu thở mạnh vừa nói vừa liếc ra cửa để trông chừng, không hiểu sao nàng lại đồng ý cho ông lão sờ trong khi chị mình đang tìm ở ngoài, có lẽ sự lén lút này lại tạo cho nàng nhiều hưng phấn đến vậy...

Lão ăn mày thấy vậy liền nhanh chóng đi lại gần Nhu và thò tay xuống sờ bướm con bé bên ngoài chiếc quần ngủ vải lụa. Lão ăn mày rung mình rên lên vì sướng... không có nhiều thời gian... lão lột quần mình xuống lôi con cu khủng ra một tay sờ bướm Nhu một tay sóc lọ.

-Ông... cẩn thận đó... chị cháu... ưm... -Nhu đỏ ửng mặt nhìn ông lão tự thủ dâm và sờ bướm mình. Lão ăn mày gồng cứng mặt mân mê bàn tay của mình miết lên miết xuống... bướm con bé

mềm quá... Ông lão đứng sát lại với Như thọc hẳn bàn tay xuống dưới và luồn qua bóp mông và mân mê lên cặp quần con bé.

-Ông... nhanh lên... cháu sợ lắm... -Như hồi hộp nhìn ra khe cửa gỗ của nhà kho. Bỗng dưng nàng bị ông lão cầm vào cặp quần tụt xuống.

-A! ông làm gì đó... không được đâu!!! -Như kéo lại quần nhưng ông lão vẫn cố kéo xuống như thể ông muốn làm tình với Như ngay bây giờ vậy... Ông lão điên cuồng thò tay hẳn vào bên trong quần lót.

-Ừm... ông! Đứng!!! -Như rên nhẹ... nàng biết ông lão đã sờ thấy chút nước nhờn ở dưới miệng âm đạo rồi... bỗng nàng húng kinh khủng khi lén lút kiểu này... nhưng cũng rất sợ hãi khi bên ngoài sân là bố chồng và chị Uyên.

-NHƯ OI!!! -Bỗng giọng Uyên gọi to khiến Như và ông lão giật mình. Ông lão kéo lại quần cho Như và nhảy lên giường nằm... Còn Như vội vàng mở cửa chạy ra ngoài lên lên phòng khách với gương mặt đỏ ửng.

-Như ơi!!! -Tầm một phút sau Uyên đứng ngoài cửa phòng ông lão gọi khiến lão ăn mày sợ đứng tim.

-Em đây!!! -Tiếng vọng của Như từ phòng khách... nàng bước đến cửa ngách của gara.

-Mặt mày làm gì mà đỏ ửng lên thế kia? -Uyên cau mày lại nhìn Như với ánh mắt thăm dò.

-Em... đang tập thể dục mà... chị gọi em có việc gì thế?

-Không! Chị không thấy mày thì gọi thôi... mà tập ở đâu sao lúc này chị xuống nhà không thấy?

-Em tập ở phòng em mà... Telegram tác giả: tieuthuyetfxfamimi

-Thế à... thôi tập tiếp đi! -Nói xong Uyên quay người đi ra ngoài sân. Như đứng đập tay vào ngực sợ hãi. Suýt chút nữa thì toi rồi.

-Uyên à con.... Nhìn con có vẻ mệt mỏi vậy? -Tiếng của ông Lưu phát ra từ ngoài sân... Biết chị mình đã đi ra chỗ bố chồng nên Như quay ra sofa ngồi nghịch điện thoại.

-Không có gì đâu bố... con không mệt... -Như ngồi trong phòng khách lắng nghe, may mà nàng phát hiện tiếng dép không thì bị bắt tại trận rồi... Thật nguy hiểm quá, chị Uyên bây giờ rất hay kiểm nàng, không biết chị ấy đang lo lắng điều gì nữa...

-Haizzz.... Con vẫn giận bố sao Uyên... -Ông Lưu làm mặt khổ.

-Suýt!!! bố nói gì đó... cái Như đang trong nhà! -Uyên mở to mắt dơ một ngón tay lên miệng.

-Bố thấy dạo này thần sắc con không được tốt đâu đấy, tối nay rảnh đi thể dục với bố một lát được không... bố có chuyện muốn nói...—Ông Lưu nói nhỏ khi biết có Như ở trong nhà.

-Hmmm... Cũng lâu rồi con chưa đi thể dục... tầm mấy giờ vậy bố? —Uyên thở dài một cái... tối nay nàng rất rảnh nên cũng cho bố chồng cơ hội để nói chuyện, chứ sống chung cùng một nhà mà nàng mãi tránh né và có thái độ không tốt với bố chồng thế này cũng không phải giải pháp tốt.

-Như thường lệ! Ăn cơm xong bố con mình đi....

-Vâng! —Nói xong Uyên quay người đi vào nhà.... Ở bên trong Như nghe thấy tiếng dép của chị và tiếng *bach bach* của bước chân đi trên nền nhà. Thấy vậy Như lại giả vờ xem điện thoại... Vậy là tối nay bố và chị Uyên sẽ không có nhà sao...

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Hết Chap 35.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH

\